

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΑΡΓ. ΠΟΥΛΙΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Υψηλάντου 17. Καλλιθέα Τ.Κ. 176-75

Τηλ: 210-94.09.788 Fax: 210-94.03.168



Μάρπησσα Πάρου

Ο ΠΑΛΗΟΣ ΑΗ ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΤΗ ΜΑΡΠΗΣΣΑ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥ

Φίλε αναγνώστη, στη Μάρπησσα της Πάρου, που είναι η ιδιαίτέρα μου Πατρίδα «Η ΩΡΑΙΑ ΜΑΡΠΗΣΣΑ», πριν 7 δεκαετίες, οι τσαμπουναραίοι (αυτοί που παίζανε τουμπάκια και τσαμπούνες) λέγανε ένα Άγιο Βασίλειο, από 150 στίχους. Ήταν ατέλειωτος. Κράταγε πάνω από ένα δεκαπεντάλεπτο. Τον ξέρανε και τον λέγανε χωρίς να κρατάνε σημείωμα. Είχαν μνήμη φαινόμενο. Εγώ πρόφθασα τον τελευταίο «ΚΑΛΑΝΤΑΡΗ». Αυτός λεγόταν Αλέξανδρος Νικολάου ΤΣΙΓΩΝΙΑΣ. Εγώ στάθηκα τυχερός. Πριν φύγει από τη ζωή ο Μπαρμπαλέκος, έτσι τον φωνάζαμε, πήγα στο εξοχικό του, στην «ΚΑΤΟΙΚΙΑ»

του και μου υπαγόρευσε τον Άγιο Βασίλειο που τον τραγουδούσε, όλο το χρόνο καβάλα, στο γαϊδάρό του.

Ο Μπάρμπα Αλέκος ισχυριζόταν, ότι ο Πατέρας του Νικόλαος του είχε πει, ότι ήταν ο πιο παλιός Άι Βασίλης του χωριού. Γι' αυτό και εγώ από σεβασμό, προς τη μνήμη του έβαλα τίτλο:

Ο ΠΑΛΗΟΣ ΑΗ ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΗΣ ΜΑΡΠΗΣΣΑΣ ΠΑΡΟΥ

Όταν τον ρώτησα γιατί με Η, μου είπε έτσι και ο Πατέρας του το έγραφε.

Από το μακροσκελές κείμενο που έχω αρχίζω το γράψιμο.

Ο ΠΑΛΗΟΣ ΑΗ ΒΑΣΙΛΗΣ

Αρχή μηνιά κι αρχή χρονιά
κι αρχή καλός μας χρόνος
κι αρχή που βγήκε ο Χριστός
στη γη να περπατήσει.
Βαστάει εικόνα και χαρτί
χαρτί και καλαμάρι
το καλαμάρι έγγραφε
και το χαρτί ομίλει.
Βασίλη απόθεν έρχεσαι
κι απόθε κατεβαίνεις
Από της μάνας μ' έρχομαι
και στο σχολειό μου πάνω.
Κάτσε να φας κάτσε να πιεις
κάτσε να τραγουδήσεις.
Μα εγώ γράμματα μάθαινα
τραγουδία δεν ηξεύρω.
Και σαν ηξεύρεις γράμματα
πες μας την άλφα βήτα.
Και το ραβδί ξερό ραβδί
χλωρά βλαστάρια επέτα
και πάνω στα βλαστάρια του
πέρδικες κελαηδούσαν
και κάτω στα προσπόδια του
πηγάδια και λειβάδια
και κατεβαίναν πέρδικες
πίναν νερά ανεβαίναν
και βρέχαν τις φτερούγες τους
και τον αφέντη ρέναν.

Αφέντη μου πολλάφεντε
πέντε φορές αφέντη
πέντε βαστούν τη σέλα σου
και έξι το χαλινάρι
και δώδεκα παρακαλούν
να κάτσεις καβαλάρης.
Να καβαλικέψεις χαίρεσαι
να ζέβεις καμαρώνεις
κι όπου πατήσει ο μαύρος σου
πηγάδια πετροπήγαδα
κι αυλές μαρμαρωμένες.
Μέσα σε τούτες τις αυλές
τις μαρμαροστρωμένες.
Εδώ κοιμάται αφέντης μας
και πώς να τον ξυπνήσω.
Φέρτε καμπάνα φράγκικια
Ρουμαία σημαδούρα
που τη σημαίνουν στη Φραγκιά
κι ακούγεται στη Δύση
να τη σημάνουμε κι εμείς
ν' ακούσει να ξυπνήσει.
Μα σένα πρέπει αφέντη μου
καρέκλα ασημένια
για ν' ακουμπάς τη μέση σου
τη μαργαριταρένια
και πάλι ξαναπρέπει σου
καρόλα να κοιμάσαι
βελούδα να σκεπάζεσαι

να μη κρουολογάσαι.
Και πάλι ξαναπρέπει σου
δαμάσκηνο τραπέζι
κι όταν ανθούν δαμασκηνιές
ν' ανθεί και το τραπέζι,
Και πάλι ξαναπρέπει σου
το γιασεμί τσιμπούκι
όταν ανθεί το γιασεμί
ν' ανθεί και το τσιμπούκι.
Εσένα πρέπει αφέντη μου
το σίδερο κοντάρι
όπου 'χεις μπράτσα δυνατά
είσαι και παλικάρι.
Και πάλι ξαναπρέπει σου
καράβι να αρματώσεις
νάχει στην πρύμνη το φλουρί
στην πλώρη το λογάρι
και τα σκοινιά του караβιού
νάναι μαργαριτάρι.
Και πάλι ξαναπρέπει σου
στα πεύκα να καθίζεις
το ένα σου χέρι να μετρά
και τ' άλλο να δανείζει.

Πολλά παμε τ' αφέντη μας
να πούμε και του γιου του
έχεις το γιο τον καλογιό
το γιο σ' τον κανακάρη.
Τον λούζεις τον χτενίζεις τον
και στο σχολειό τον στέλνεις

κι ο δάσκαλός του, του 'βαλε
να πει το μάθημά του
και ξέφυγέ του το κερί
κι εχύθει το μελάνι
και λέρωσε τα ρούχα του
τα χρυσοκεντημένα
όπου του τα κεντούσανε
τρία όμορφα κορίτσια
η μια 'τανε του Βασιλιά
κι η άλλη του Βεζίρη
κι η άλλη η μικρότερη
του σπιτονοικοκύρη.
Η μια έβαλε τον πόθο της
κι η άλλη την κεντιά της
κι η τρίτη η μικρότερη
βάζει την ομορφιά της.

Πολλά 'παμε του γιόκα σου
να πούμε και της κόρης.
Και συ κυρά την κόρη σου
γραμματικός τη θέλει
κι αν είναι κι αγραμμάτιστος
πολλά προικιά γυρεύει.
Γυρεύει αμπέλια ατρύγητα
αμπέλια τριγυμένα
γυρεύει χωράφια αθέριστα
χωράφια θερισμένα
γυρεύει κάμπους αθέριστους
και κάμπους θερισμένους
γυρεύει μύλους δώδεκα

μαζί με μυλωνάδες
γυρεύει και η θάλασσα
μ' όλα της τα καράβια
γυρεύει και το δελή βοριά
για να τα ταξιδεύει.

Πολλά 'παμε της κόρης σας
να πούμε της κυράς μας
κυρά μαρμαροτράχηλη
και γαϊτανοφρυδούσα
όταν σε γέννα η μάνα σου
όλα τα δέντρα ανθούσαν.
Οι λεμονιές κι οι κιτριές
κι όλα τα κυπαρίσσια.
Μα συ κυρά να στολιστείς
να πας στην εκκλησιά σου
ρόδα και τριαντάφυλλα
πέφτουν στην αγκαλιά σου.
Βάζεις τον ήλιο πρόσωπο

και το φεγγάρι στήθη
και του κοράκου το φτερό
βάζεις καμαροφρύρι.
Τα κοχλιδάκια του γυαλού
βάζεις μαργαριτάρια.
Και βάλε το χεράκι σου
στο μάρμαρο καρφάκι
και πιάσε τα κλειδάκια σου
τα χρυσοκεντημένα
κι άνοιξε το σεντούκι σου
το βαρυοκλειδωμένο
κι αν είναι λίρα παίρνουμε
αν είναι για λοΐζι
αν είναι και πεντόλιρο
ή κανένα ταλλαρίνι.

Και του χρόνου
Χρόνια Πολλά

Χρόνια Πολλά κι από εμένα

ΚΑΛΛΙΘΕΑ, 22.12.2014

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΠΟΥΛΙΟΣ
ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΥΚΛΑΔΙΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ
ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 17 – ΚΑΛΛΙΘΕΑ Τ.Κ. 176-75
ΤΗΛ. 210-94 09 788 – ΦΑΞ. 210-94 03 168